

Să citim Biblia împreună
FAPTELE APOSTOLILOR
CAPITOLUL 1
Înălțarea lui Isus

3 După patima Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori, timp de patruzeci de zile, și vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu.

4 Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, „pe care”, le-a zis El, „ați auzit-o de la Mine.

5 Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”

6 Deci apostolii, pe când erau strănși laolaltă, L-au întrebat : „Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel ?”

7 El le-a răspuns : „Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele ; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa.

8 Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”

9 După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor.

10 Și, cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb

11 și au zis : „Bărbați galileeni, de ce stați și

vă uitați spre cer ? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.”

Întoarcerea apostolilor

12 Atunci ei s-au întors în Ierusalim din muntele numit al Măslinilor, care este lângă Ierusalim, departe cât un drum în ziua Sabatului.

13 Când au ajuns acasă, s-au suit în odaia de sus, unde stăteau de obicei. Erau : Petru, Iacov, Ioan, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon Zelotul și Iuda, fiul lui Iacov.

14 Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui.

Alegerea lui Matia

15 În zilele acelea, Petru s-a sculat în mijlocul fraților – numărul celor adunați laolaltă era de aproape o sută douăzeci – și a zis :

16 „Fraților, trebuia să se îplinească Scriptura spusă de Duhul Sfânt mai înainte, prin gura lui David, despre Iuda, care a fost călăuză celor ce au prins pe Isus.

17 El era din numărul nostru și era părtaș al aceleiași slujbe.

18 Omul acesta a dobândit un ogor cu plata nelegiuirii lui, a căzut cu capul în jos, a plesnit în două prin mijloc și i s-au vărsat toate măruntaiele.”

19 Lucrul acesta a ajuns așa de cunoscut de toți locuitorii din Ierusalim, încât ogorul acela a fost numit în limba lor : „Acheldama”, adică : „Ogorul sângelui.” – [Cont. în nr. viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 226 / Duminică 1 Iulie 2018 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 12 IULIE 2018

- Editorial
- Să se roage pentru părinții săi
- Laurii lui Miltiade
- Proverbe despre măsură
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Minte bolnavă – trup bolnav
- Versetul de aur al Bibliei

„Căci cei binecuvântați de Domnul stăpânesc țara, dar cei blestemați de El sunt nimicivi”.

PSALMUL 37 : 22

Editorial. Știi tu să te rogi ?

„Știi tu să te rogi ? O întrebare cu adevărat importantă. Odată au fost îngropați de o surpare de pământ doi mineri tineri. Atunci, când s-au văzut îngropați de vii, unul a spus către celălalt :

„Trebuie să ne rugăm”. Dar a adăugat : „**Tu știi să te rogi ? Eu nu știu să mă rog**”. Au învățat amândoi în acele ceasuri din adâncul întunecos. Ei au văzut că :

„Domnul este lângă toți cei care Îl cheamă, lângă cei ce Îl cheamă în adevăr”.

(Psalmul 145 : 18)

După aceea, după ce Dumnezeu i-a salvat de acolo vii și sănătoși, au mai învățat și altceva. Au învățat că au nevoie de o mântuire veșnică și că Isus, Mântuitorul, a murit pe cruce pentru păcătoși.

„Pentru că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca **oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață eternă**”. (Ioan 3 : 16)

Astfel au găsit pace cu Dumnezeu, au devenit martori ai Mântuitorului lor, Salvator în satul și în mina lor. Ei au putut spune oamenilor cine este Isus, Fiul Atotputernic al lui Dumnezeu. El salvează corăbii care se scufundă, El îi salvează și pe păcătoșii desperați și pe oamenii deznădăjduiți spre înfierea lui Dumnezeu și pentru viața veșnică. Tu ÎL cunoști ?” [Preluat din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV- 1909 - 1910]

De ce este important să-L cunosc pe Isus ca Domn și Mântuitor ? Pentru că niciodată nu se știe când vine sfârșitul vieții mele !

Câteva cuvinte despre orașul Messina (Italia). „Orașul a fost distrus aproape în totalitate de un cutremur asociat cu tsunami în dimineața zilei de 28 decembrie 1908, omorând peste 75.000 de oameni.

După acest seism, autoritățile locale au decis să reconstruiască orașul după planul unei table de șah, stabilind prin reguli stricte lățimea regulamentară a străzilor și înălțimea clădirilor.

Totodată, ei au renunțat la restaurarea monumentelor antice și medievale, cu câteva mici excepții”. [Citat preluat de pe <https://ro.wikipedia.org/wiki/Messina>]

„După distrugerea Messinei a fost nevoie de o putere mare de trupe pentru a proteja valorile îngropate sub dărâmături, de adunătura de vagabonzi și tâlhari care s-a grăbit într-acolo din toate părțile, lacomă de pradă.

S-a început cercetarea ruinelor ; marinarii și soldații aduceau casele de bani dezgropate, hârtiile de valoare, bijuteriile și podoabele pe cuirasatul „Dandolo”, în ale cărui încăperi de jos a fost amenajată o vistierie pentru aceste comori fără stăpân.

Un vizitator al acestei case plutitoare de comori o descrie după cum urmează : Pe podea zace un șir lung de case de bani.

În fața ușilor stau doi carabinieri de pază pentru a păzi comorile, căci valoarea lucrurilor prețioase adăpostite până acum este evaluată deja la șase milioane de lire.

Casele de bani găsite poartă toate urmele încercărilor violente de a sparge cutia de oțel și amintesc prin aceasta de acele prime zile de după cutremur, în care infrațiunea acționa în locurile nenorocirii. Nenumărate inele, broșe și bijuterii mici povestesc întâmplări triste despre proprietarii lor morți.

Aceste mici lucruri de preț în care pare să se odihnească un belșug de dragoste, de duioșie, de amintire sunt cântărite după greutate, aproximativ, de mâini străine ; mici medalioane cu portretele soțiilor iubite sau ale copiilor zac aici într-o grămadă pestriță lângă bijuterii vechi, lucrate fin, care înainte de aceasta au împodobit gâtul unor femei frumoase.

Într-o casetă mică, atrăgătoare de bijuterii se văd două șuvițe de păr, de culori diferite, împletite împreună, poate dovada dragostei a doi logodnici, a căror speranțe zac acum sub ruine.

O broșă mică poartă inscripția : „12.XII.1908”. Era un dar de nuntă ; cei doi soți tineri se odihnesc astăzi sub pământ.

Într-o lădiță mare de bijuterii a fost găsită o colecție prețioasă de bijuterii splendide, dar nici un semn cui puteau să-i fi aparținut.

Alături se vede un serviciu de aur, prețios, masiv, pentru 36 de persoane ; și în continuare un serviciu vechi de argint, care după urmele întrebuițării arăta ultimele resturi de mâncare. El a fost folosit încă în ultima zi a Messinei, duminică ; oamenii au mâncat din aceste castroane de argint și au fost veseli, apoi s-au sculat și au plecat – pentru a se deștepta dintr-odată în veșnicie.

Toate aceste comori, devenite nevaloroase pentru proprietarii lor, vorbesc cu un limbaj puternic despre fericirea pământescă sfârșită, despre strălucirea care a trecut, despre timpul de har care a zburat.

Ce le-a prezis Dumnezeu locuitorilor din Ninive, Babilon și Ierusalim, s-a împlinit literalmente și în Messina.

„Cetatea pustiirii este sfârșită, fiecare casă este închisă, nimeni nu intră în ea. Pe străzi se strigă pentru vin. Orice bucurie este întunecată, veselie țării s-a dus. Pustiirea rămâne în cetate și poarta este lovită – o dărâmătură”. (Isaia 24 : 10 - 12).

Ce dureroasă este toată această măreție trecută ; este privirea aruncată într-o lume dispărută de speranțe și dorințe pământești, de salvare și plăcere.

„Căci orice făptură este ca iarba și toată slava ei ca floarea ierbii ; iarba s-a uscat și floarea a căzut, dar Cuvântul Domnului rămâne pentru veșnicie”. (Isaia 40 : 6

- 8) [Preluat din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV- 1909 – 1910. Continuarea în numărul următor]

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

280. Rugăciunea. Puterea ei

„Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită”. EVANGHELIA DUPĂ MATEI 26 : 41

„Rugați-vă neîncetat”. I TESALONICENI 5 : 17

„... rugați-vă unii pentru alții ...”. IACOV 5 : 16

Un părinte necredincios, ca să oprească pe fiul său credincios de a se mai ruga lui Dumnezeu, l-a provocat să aleagă între dânsul și între Dumnezeu.

Fiul său îi mărturisise, că nu se poate despărți de Dumnezeu. Fu atunci provocat de tată, ca să părăsească imediat casa părintească.

Când trecea trist pragul casei, se mai întoarse cătră tatăl său și îi ceru voie să se roage pentru părinții săi.

El îngenunchie pe prag și se rugă cu atâta insistență pentru părinți, că părinții lui se emoționară și îngenunchiară și ei și nu-l lăsară se se îndepărteze dela dânsii.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Laurii lui Miltiade** – Ilustrul comandant de oști din vechea Grecia, Miltiade a cucerit în anul 489 î.e.n. laurii victoriei în istorica bătălie de la Marathon. După această strălucită biruință, Temistocle, alt renumit conducător militar al grecilor, întrebat de prieteni ce gânduri îl frământă, le-a răspuns : „Laurii lui Miltiade nu mă lasă să dorm” - dând a înțelege prin aceste cuvinte că visează o victorie care s-o întrecă pe cea de la Marathon. De aceea expresia „laurii lui Miltiade” este folosită pentru cineva care, fie din dorința de întrecere, fie din invidie, pregătește o lucrare, o operă etc. care să-i aducă aceeași glorie sau chiar una mai mare. În *Evangelhia după Luca* (11 : 34) sunt notate cuvintele Domnului Isus : „Ochiul este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină ; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău este plin de întuneric”.

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 9. Minte bolnavă - trup bolnav

Jena sau stînghereala pot cauza deschiderea vaselor sanguine ale feței și ale gâtului pentru a produce roșeața, iar emoțiile de neliniște sau ură pot face să crească cantitatea de sânge în interiorul craniului rigid, astfel încât pot să rezulte nevralgii și vomitări.

Iritația centrului emotiv este de asemenea îndreptată spre glandele corpului.

Mulți își pot reaminti de prima dată când au încercat să vorbească în fața unui auditoriu, cât de uscate le-au devenit gurile.

Mesaje de alarmă au plecat de la centrele emotive uscând secrețiile salivare.

Este într-adevăr greu de vorbit când ai gura uscată.

Aceasta se poate întâmpla chiar și vorbitorilor cu experiență, de aceea se pune adesea un pahar cu apă pe tribuna vorbitorului. [Va continua]

Proverbe armenesti despre măsură

• Prea mult răs aduce plâns. • Prea multă foame păgubește oala. • Nu dai foc la casă, când vrei să prinzi un șoarece. • Zahărul e dulce, dar nu-l poți mânca în fiecare zi. • Nu te îndulci prea mult, că se lipesc muștele de tine. • Găina, dacă face ouă de găscă, crapă. • Boul, dacă se măsoară cu bivolul, rămâne fără coarne. • Nu poți să ții doi pepeni într-o mână. • Cine fuge după doi iepuri nu prinde nici unul. • Nu poți sparge, cu o piatră, două nuci deodată. • De pe o oaie, nu ies două piei. Cine nu măsoară nu îndestulează. • Nu sta, într-un loc, o jumătate de ceas ; nu sta de vorbă, cu un om, o jumătate de ceas – aceasta este sănătatea. Să nu ai două fețe nici două case – aceasta este moralitatea. Eghia Demirgibașian (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. **Nu există om fără păcat** : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) 2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. 3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”